

- 47 भावाः पुनस्त्रिधा । २१३
- 48 स्थायिसात्विकसंचारिप्रभेदैः २१४
- 49 स्याद्भ्रतिः पुनः ॥ २१५ ॥ २१५
- 50 रागो ऽनुरागो ऽनुरति- २१६
- 51 हासस्तु हसनं हसः । २१७
- 52 धर्धरो हासिका हास्यं २१८
- 53 तत्रादृष्टदे स्मितम् ॥ २१६ ॥ २१६
- 54 वक्रोष्ठिका- २१९
- 55 य हसितं किञ्चिदृष्टेदाङ्कुरे । २२०
- 56 किञ्चिच्युते विहसित- २२१
- 57 महहासो महीयसि ॥ २१७ ॥ २२२
- 58 अतिहासस्वनुस्यूते २२३
- 59 ऽपहासो ऽकारणात्कृते । २२४
- 60 सोत्प्राप्ते वाचकुरितकं २२५
- 61 हसनं स्फुरदोष्ठके ॥ २१८ ॥ २२६
- 62 शोकः शुक्शोचनं खेदः २२७

Mitleid, der Zorn, der Muth, die Furcht, die Missgunst, das Wunderbare und die Gemüthsruhe. — 47. 48. Der Gemüthszustand ist dreifacher Art: bleibend, äusserlich oder zufällig. — 49. 50. Zu- neigung (4 W.). — 51. 52. Lachen (6 W.). — 53. 54. Lachen, bei dem man die Zähne nicht sieht (2 W.). — 55. Lachen, bei dem man die Zahnsitzen kaum bemerkt. — 56. Kaum hörbares Lachen. — 57. Lautes Lachen. — 58. Anhaltendes Lachen. — 59. Lachen ohne Veranlassung. — 60. Spöttisches Gelächter. — 61. Lachen, bei dem die Lippen zittern. — 62. Trauer (4 W.).